

Mami, tati – prosím, nerozvádějte se se mnou!

Patřím k vám oběma a vy oba ke mně.
Teď a napořád. Ať už jste spolu nebo ne.
Bez vás bych totiž vůbec nebyl.

Neumím si vybrat pouze jednoho z vás, protože
vás oba mám rád stejně! Tak se mě prosím ani
neptejte koho mám raději, s kým chci být – na to
nejde odpovědět!

Věřím, že mi pomůžete být v kontaktu s vámi
oběma. Uvítám, když mi vytočíte telefonní číslo,
umožníte videohovor, pomůžete vybrat nebo
vyrobiť dárek nebo třeba vyvolat moje fotky
rovnou pro vás oba. Je milé vědět, že vám oběma
na mně záleží!

Uleví se mi, když spolu zvládnete jednat jako
slušní lidé. Je pro mne těžké vidět, když jste
na sebe zlí, když se přehlížíte nebo když mám být
já vaším prostředníkem a poslíčkem se zprávami.

Raději než abych snášel vaše hádky, předávejte si
mě ve školce, škole nebo u přátel. Budu mít klid.

Oba dobře víte, že můj čas s každým z vás je
pro mne vzácný, tak mi ho prosím neukracujte.
Část mého času patří mojí mamince a mně, část
mému tatínkovi a mně.

To, že už nejsme spolu jako jedna rodina je pro
mne fakt těžké (já jiný život než s vámi dvěma
totiž neznám), tak prosím nedopustěte, abyste
se rozvedli i se mnou!

Ani nevíte, jak je pro mě důležité, když vidím, že
se umíte potkat, bavit se spolu nebo se i zasmát.
Moc to pro mě znamená – protože pak vím, že
souhlasíte, abych se s vámi oběma cítil dobře.

Dovolte mi, abych se mohl setkávat s babičkou,
dědečkem a dalšími důležitými lidmi, kteří
ke mně patří.

Když se spolu hádáte, jste na sebe zlí, nevím,
co mám dělat. Nejraději bych nebyl – protože
se bojím, že je to kvůli mně.

Pamatujte na to, že váš rozchod je pro mne
obrovská změna a nemám sílu na mnoho dalších
změn, tak prosím zvažujte, co ještě unesu a co už
bude příliš.

Připravte mě na to, že je dobře, když jsem
s jedním i s druhým rodičem. Že tak je to
v pořádku, protože se mnou se prostě rozvést
nemůžete. Já to vaše rozhodnutí jenom musím
přijmout a zvládnout.

Slýchávám, že si mám o tom druhém udělat
obrázek sám. Nevím, jaký obrázek by se tobě tati
a tobě mami líbil. Jsem vaše dítě a nepotřebuji
vás soudit.

Musím se naučit, že mám dva domovy, jeden
u mámy, druhý u táty. Někdy se ozvu, jindy
ne – tak mi to nemějte za zlé. Udělá mi dobře,
když mi dopřejete, aby mi s každým z vás bylo
dobře. To přece chcete, ne?